

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1039
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" יום שלישי עד 23:13

בס"ד יא' טבת ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 16:24
 צאת השבת - 17:15
 רבנו תם - 17:46
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפסידין: "ויהי דבד"
 (יחזקאל לז')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת ויקרא

**בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בביהמ"כ "אוהל-מועד" ב- 20:30**

מלעיני הפרשה:

- ← נאומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
- ← **"אני יוסף"** - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
- ← **"עוד יוסף חי"** - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
- ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
- ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
- ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
- ← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.

"ואשימה עיני עליהם..."

"עיני עליו" 256 בגימטריא = רון (שמחה). אומר יוסף, ואשימה עיני עליו, כשאראה את בנימין, אשמח.

"לכל הנצבים עלי"

לכל, ראשי תיבות: **ל**כו **ב**ולכם **ל**בחוץ. **"הנצבים"** - ראשי תיבות: **ה**מצרים **נ**כחו **ב**עימות **י**וסף **מ**נע **צ**ער (מאחיו), בכך שסילק את המצרים). **"מעלי"** - ראשי תיבות: **ע**ומדים **מ**ולי **ל**א **י**בושו. יוסף הבדיק סיכן את עצמו ונשאר עם אחיו לבדו בכדי שלא לביישם.

"ויבך עליהם"

ידוע שעשרה הרוגי מלכות היו כנגד מכירת יוסף ואפרח לרמז ש"עליהם" ר"ת עתידין להיות יוד הרוגי מלכות.

"שמוני אלוקים לאדון לכל מצרים"

מה בשורה הוא זו בשביל יעקב? אלא "שמוני" פירושו כאן. הריני שם (כמו שם אני) כלומר, אני שם את השם יתברך לאדון לכל על מצרים. על ידי מתפרסם שם האלוקים שהוא אדון העולם, וזו אמנם בשורה בשביל יעקב. (הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע)

"ויאמר א-לקים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנה" (מו', ב') רש"י "יעקב יעקב" -

לשון חיבה מסביר ה"אזור אליהו" זיע"א: "א-לקים" הוא מידת הדין, "לילה" הוא זמן של הסתרת פנים, ועל זה בא הקב"ה לעודד את היהודי-יעקב ולומר לו שגם אם הוא נמצא בזמן של "מראות הלילה" שבו שולטים עליו דינים, שיזכור שהקב"ה אוהבו. וידועים דברי רבי נחמן מברסלב: "ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה בוודאי גם שם נמצא ה' יתברך..."

"והקול נשמע בית פרעה"

רבינו בחיי מעיר שבמצרים כבר ידעו שיש ליוסף משפחה נכבדה בארץ כנען, אחרי שיוסף אמר להם זאת. ובכל זאת כעת כששמעו שאחיו של יוסף באו למצרים אמר הכתוב "וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני עבדיו", כיון שבהתחלה היתה העובדה שמושל עליהם איש נכרי חרפה להם, כיון שראו שהעבד יצא מבית האסורים ועלה למלך עליהם, ועתה בראותם שהוא נכבד וכל בית אביו נכבדים, הם שמחו שמחה גדולה.

"ולבנימין נתן שלש מאות כסף והמשו הליפות שמלוה"
 כבר תמחו חז"ל (מגילה טז): איך אפשר שדבר שנצטער בו אותו צדיק יכשל בו? מבואר ב"פנים יפות" שיוסף לא חשש שתהיה גם כאן קנאה של האחים לבנימין, כיון שאמרו חז"ל (גיטין מד.) שהמוכר עבדו לנכרים קונסים אותו עד מאה בדמיו, וכיון שהם מכרו את יוסף לעבד, ודמי עבד הם שלשים כסף, הרי שהקנס הוא שלשת אלפים כסף, יוצא שכל אחד מהעשרה אחים נקנס בשלוש מאות הכסף שלא קיבל.

"בני רחל אשת יעקב"

מבאר ה"ספורנו" שהכתוב מכנה את רחל "אשת יעקב" כיון שרחל היתה עיקר כוונתו של יעקב, ועוד כיון ששמנה נולדו ליעקב הבנים יוסף ובנימין, שהיו המעולים שבשבטים כמו שאמרו חז"ל (סוטה) שיוסף היה ראוי שיצאו ממנו שנים עשר שבטים כמו יעקב ועל בנימין אמרו חז"ל (שבת) שמת בעטיו של נחש.

פינת הניבים והפתגמים

"יפתח בדורו כשמואל בדורו"

הסמכויות שישנם לאדם גדול וחשוב שנתמנה למנהיג, ישנם גם לאדם פשוט יותר שנתמנה למנהיג. למרות ששמואל היה גדול מיפתח, הרי סמכות כל אחד בתקופת שלטונו היתה זהה לשל חברו, ואין סמכותו של שמואל גדולה מזו של יפתח, מפני ששניהם יונקים את תוקפם מכח היותם מנהיגי הציבור, ובעניין זה שניהם שווים. וכל זה נכון דוקא לדורו אבל בראיה כללית ודאי שאין בית דין יכול לבטל בית דין חברו אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין וכל מנהיג נכון לדורו.

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

זמן תפילת שחרית

שאלה: עד מתי מותר להתפלל תפלת שחרית? מהו "סוף זמן תפלה" "מגן אברהם" ו"סוף זמן תפלה הגר"א" שמודפס בלוחות השנה?

תשובה: במשנה במסכת ברכות, ובגמרא (דף כ.ז.) אמרו, שזמן תפלת שחרית הוא עד סוף ארבע שעות מהיום. כלומר, מתחילת היום, יש למנות ארבע שעות, שהן שליש היום (כי בכל יום שתיים עשרה שעות, וארבע שעות הן שליש היום), ועד סוף ארבע שעות יש להתפלל תפלת שחרית.

מאמתי מונים ארבע שעות?

סוף זמן קריאת שמע הוא בסוף שעה שלישית מהיום. כלומר, שעה אחת קודם סוף זמן תפלת שחרית. ונחלקו הפוסקים מאמתי לחשב את השלוש שעות, האם יש לחשבן מזמן עלות השחר (שהיא שיטת המגן אברהם), או מזמן זריחת החמה המאוחר יותר (והיא שיטת הגר"א). וכפי שנחלקו בזה לענין קריאת שמע, כמו שכתבנו בהלכה הקודמת, כן נחלקו בזה לענין זמן תפלה. יש אומרים שמחשבים את השעות מזמן "עלות השחר", ויש חולקים ואומרים שיש לחשב את הזמן מזריחת החמה (שהיא מאוחרת מזמן עלות השחר).

ולהלכה, לענין קריאת שמע, כבר כתבנו שלדעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, יש לחשב את הזמנים מעמוד השחר, שהוא זמן קריאת שמע על פי "המגן אברהם" המודפס בלוחות השנה. אולם באמת שמרן רבינו זצ"ל הביא לעומת זאת את דברי הרבה פוסקים שהולכים בדרכו של הרמב"ם, ופסקו שיש לחשב את הזמנים מזמן "זריחת החמה", וכן נראה שסובר רבינו סעדיה גאון (בסידור עמוד יב), שהיה קדמון עוד לפני תקופת הראשונים. ולכן אפילו לענין זמן קריאת שמע שהיא מן התורה, פסק מרן זצ"ל שבשעת הדחק אפשר להקל כשיטת "הגר"א". וכל שכן לגבי סוף זמן תפלה, שזמנה לא נקבע מן התורה, אלא מדרבנן (מדברי חז"ל) בלבד, ובזה יש להקל ולחשב את הארבע שעות מזמן זריחת החמה (שהוא זמן הנץ החמה המודפס בלוחות השנה).

כיצד מונים ארבע שעות מהיום? וארבע שעות שאמרנו שיש למנות, אינן ארבע שעות רגילות, אלא שעות זמניות.

וכיצד מחשבים שעות זמניות? יש לחלק את משך היום, מזריחת השמש ועד שקיעתה לשנים עשר חלקים שוים, וכל חלק הוא שעה אחת. (ולכן בימות הקיץ, שהימים ארוכים, שעה זמנית נמשכת בערך כשעה ועשר דקות, בימות החורף הימים קצרים, שעה זמנית מתקצרת יותר).

וכן נוהגים ברוב המקומות, שהמנינים הקבועים לתפלת שחרית הם בתוך ארבע שעות מזמן זריחת החמה. ורק בקצת מקומות שאינם מדקדקים כראוי במצוות, קובעים מנינים לתפלת שחרית בשבתות, אחר ארבע שעות זמניות. (וסוף ארבע שעות בארץ ישראל בתחילת החורף, הוא בערך בשעה תשע ועשרים בבוקר, וכפי שמודפס בלוחות).

מי שהתאחר עד לאחר ארבע שעות.

מי שהתאחר ולא התפלל עד שעברו ארבע שעות מזריחת החמה, אף שעשה שלא כדין, שהפסיד את זמן התפלה, בכל זאת רשאי עדיין להתפלל עד זמן "חצות היום", שהוא אמצע היום (כי "חצות" מלשון "חצי"), כעבור שש שעות מזריחת החמה, ובימים אלה בארץ ישראל זמן חצות היום הוא בערך בשעה אחת עשרה וחצי לפני הצהריים, (11: 33).

מכל מלמד" השכלתי

מידה כנגד מידה בפרשת מכירת יוסף:

א. יוסף אומר לאחים: "מרגלים אתם!"

כלי יקר: מידה כנגד מידה. אתם אמרתם שאני מרגל אחריכם לאבא כדי לתקן את חטאכם תרגישו מה זה להיות בתחושה שמעלילים עליכם שאתם מרגלים...

ב. יוסף משליך את כולם 3 ימים לבור - אתם השלכתם אותי לבור - אתם תשבו בבור.

ג. מדוע יוסף משאיר דווקא את שמעון במאסר עד שיביאו את בנימין? שמעון דחף אותו לבור התביעה עליו גדולה יותר - עונשו חמור יותר.

ד. כשמגיעים למלון ופותח ה"אחד" את שקו (מיהו האחד- לוי שבדרך כלל שמעון ולוי אחים, כעת שמעון במאסר והוא נשאר "אחד"). למה לוי (מגלה) = נבהל ראשון והכסף נמצא באמתחתו? לוי משלם את המחיר של: "ואמרו איש אל אחיו (=שמעון ולוי) הנה בעל החלומות הלזה בא".

ומידה כנגד מידה משלם זאת בבהלה כשם שיוסף נבהל.

ה. למה יוסף לא שולח שדר לאבא שלו שהוא במצרים - מלך?

רמב"ן וכלי יקר: ראה בנבואה שמגיע לו 22 שנה להיות בלי בן, כשם שהוא השאיר את אביו 22 ללא בן (כשברח לשם ועבר בדרכו ללבן סה"כ 22 שנה). לא כיבד את אביו, יוסף לא מכבד אותו.

ו. יהודה הפשיט את יוסף ואמר לאביו "הכר נא הכתונת בנך היא". ותמר כלתו אמרה לו "הכר נא למי החותמת והתפילים הללו".

ז. יוסף מושיב וההאחים=המרגלים לאכול לחם והם סועדים עימו.

מדוע? כשמכרו אותו הם ישבו לאכול לחם והוא היה בבור רועד ומפוחד. כעת הוא ישב לאכול לחם והם רועדים ומפוחדים...

ח. כששולח יוסף את מנשה לרדוף אחרי האחים להחזיר את הגביע "בגדול החל (שמעון) ובקטן כילה (בנימין)" מדוע התחיל דווקא בשמעון?

אתה העזת וקפצת ראשון לזרוק את יוסף לבור אתה הראשון לבדיקה... (דווקא שניהם כי הם לא התנסו בהשבת הכסף ליוסף שכן בנימין היה בבית ושמעון במאסר).

ט. כשמתגלה הגביע באמתחת בנימין האחים קורעים את הבגדים. - מידה כנגד מידה שהם הביאו את הכתונת ליעקב - הוא קרע את הבגדים - כאן הם משלמים על זה...

י. מדרש: כשמתגלה הגביע אצל בנימין האחים אומרים לו גנב בן גנבת. אימא שלך גנבה את התרפים מאביה ואתה גנבת ממלך מצרים. והיכו אותו בגבו מכות קשות אמר הקב"ה אתה קיבלת מכות לחינם חייך שביט המקדש ייפול בחלקך שנאמר: "ובין כתפיו שכן".

אצבע אלוקים

הסיפור התרחש בחג הסוכות האחרון, בהושענא רבה. בתי הייתה בדרכה לסוכה עם שני קנקני זכוכית מלאים במיץ תפוזים טבעי סחוט. לפתע אני שומע קול רעש אדיר, נפילה, התנפצות וזעקות שבר. רצתי לשם וראיתי שהבת שלי החליקה במדרגות עם שני קנקני הזכוכית ונפלה עם ידיה היישר על השברים.

נסענו לבית החולים "תל השומר", שם אמרו לנו במיין: "צריך שמומחה לכף יד יראה אותה ויחליט אם צריך לנתח או לא". חבשו את היד והזמינו אותנו ליום א'.

יום א' אני מגיע עם בתי לתל השומר. שלושים איש יושבים בחדר ההמתנה. שקט של בית קברות. כולם שקועים בטלפון הנייד. אמרתי לעצמי שאני חייב לבוא שיחה עם אחד הממתניים. פניתי אל הראשון, בחור עם קוקו. מסכן, בטעות התיישב לצדי.

"כמה זמן אתה מחכה?", אני שואל אותו.

"אה?", הוא אומר ואפילו לא מזיז ראש מהנייד. "כמה זמן אתה יושב פה?", אני שואל שוב.

"לא יודע", הוא עונה ואפילו לא מרים ראש לראות מי שואל אותו. "אין לך מושג מה קרה לבתי", אני מספר לו. "היא נפלה על שני קנקני זכוכית שהתנפצו, נחתכה בשתי הידיים, מסכנה". "צו - צו - צו", הוא אומר, ספק לי, ספק לנייד.

"אני הולך לשבור את כל קנקני הזכוכית בביתי", אני מודיע לו. "מי בכלל משתמש היום בקנקני זכוכית? ודווקא במשפט הכי משעמם שאמרתי הוא אומר לי: 'סלח לי, אבל אתה מבייש את הכיפה שעל הראש שלך'."

הוא עונה: "תיגיד לי, אתה דתי, נכון? מאמין באלוקים?". "בטח", אמרתי לו.

"אתה באמת חושב שהקנקן עשה חתך לבת שלך? אתה חושב שאם תקנה קנקן נפלסטיק זה לא יקרה?".

הסתכלתי עליו ככאילו נכל מסהירח. פתאום באמצע החיים בא לי באין כניסה "משגיח" עם קוקו...

התחלתי להסביר לו שהתכוונתי בשביל הבטיחות, אך הוא קטע אותי: "אני את אלוקים ראיתי לבד. אתה רואה את האצבע שלי? דרכה ראיתי את אלוקים".

"אני גר בהוד השרון", הוא מספר. "ממש בצמוד לבית כנסת. בכל שנה בחודש אלול, מתחיל להיות 'בלאגן'. כולם מגיעים מוקדם, בשעה חמש לפנות בוקר ואולי לפני. אני מתעורר מהרעש של הסליחות".

"יום לאחר הסליחות הראשונות, קמתי בשעה שלוש וחצי בלילה, ניגשתי לבית הכנסת הצמוד, פתחתי את ארון החשמל, משכתי את הכבל הראשי וחתכתי אותו. לאחר מכן חזרתי הביתה לישון".

עברו יומיים של שקט, וביום השלישי שוב קולות וסליחות. הם הזמינו חשמלאי שתיקן את התקלה. למחרת, שוב משכתי את הכבל וחתכתי אותו, ושוב הם נאלצו ללכת לבית כנסת אחר.

"באותו יום הלכתי כרגיל לעבודה. במשרד העברתי את המחשב שלי לשולחן הסמוך ולפתח הוא החליק ונפל בדיוק על אצבעותי. 'איילי', צרחתי. כל המשרד רץ לעברי, שני חבריה משכו את המחשב מעל האצבע שלי. הרגשתי כאבי תופת. הביאו קרח ומים. אני מנסה להזיז את האגודל ורואה שהיא לא זזה. העצם של החלק האמצעי פשוט התנתקה מהאצבע, וממילא היא זזה, מדולדלת, בלי שום שליטה שלי".

"הלכתי לאורתופד שאמר: 'תראה, העצם יצאה מהמקום אשלה אותך למומחה שיכניס אותה בחזרה

למקומה. אבל זה יכאב", הוא הזהיר. "הגעתי למומחה. הוא עושה 'סיבוב', אני רואה כוכבים ואז 'קנאק'. 'איילי', צרחתי. 'זהו', הוא אומר, 'הכול במקום'."

"אני מנסה להזיז את האצבע. שום דבר. עדיין מידלדלת. הרופא היה המום. 'בוא ננסה עוד פעם'. 'שוב סיבוב, שוב קנאק. 'אייליילי', אני צורח. "זהו, עכשיו מאה אחוז בסדר". "היזהר מאה אחוז, היזהר בסדר, האגודל עדיין מרקד". "המומחה אומר: 'לא יודע מה קורה כאן. כבר שלושים שנה אני במקצוע, וזה לא נכנס משום מה. אולי ננסה שוב'. 'לאאאאא', אני צועק, 'לא יכול לעמוד בכאבים האלה יותר'."

המומחה אומר לי: 'תקשיב, כנראה נקרע לך גיד. לך למרפאת כף היד בתל השומר. יש שם רופא בשם פרופסור ליברמן, הוא מומחה לזה'."

"אני חוזר הביתה, גמור. יוצא מהרכב, וליד הבית רואה שני דתיים מבית הכנסת".

"נפל על הלב. בטח עלו עלי. אני מתקרב, ואחד מהם פונה אלי: 'תקשיב, אמרו לי שאתה מומחה במחשבים, יש לנו בעיה. לאחרונה מישהו מחבל לנו בחשמל ואנחנו רוצים להתקין מצלמות אבטחה. יש לך מושג למי לפנות, מחירים וכאלה?'. ואז נפל לי האסימון. 'קיבלתי עונש', הכול מאלוקים. חטאתי ואהיה חייב לתקן את זה".

"אין צורך", אני אומר לו. "מה אין צורך? הוא שואל, 'זה לא פעם ולא פעמיים שמתכילים לנו כאן'."

"זה אני", קצת הפריע לי הסליחות שלך, ואני חיבלתי בכבלי החשמל. 'עכשיו באתי לבקש סליחה ולשלם מה שצריך לחשמלאי, ואפילו לתרום לכם'."

"תראה", אנחנו צריכים להחליף כאן את התאורה ועושים מבית. תוכל לעזור במשהו ולהשתתף עם כולנו? 'לא משתתף', עניתי. "אני לוקח הכול עליי".

"בתוך שבע החלפתי להם את כל התאורה והוספתי שני מזגנים. 36 אלף שקל שילמתי".

"זה מהשמיים", אומר ה'משגיח' עם הקוקו. "הכול משמיים. 'אתה תראה שלא אצטרך ניתוח', הוא אומר. נכנסנו לפרופסור ליברמן, שקבע לנו ניתוח ליום שלישי". יצאנו החוצה. לא הלכנו הביתה. חיכינו.

בעל הקוקו יוצא ומפטיר: "הפרופסור הזה לא מבין כלום. אתם יודעים מה אמר לי? שצריך ניתוח...".

אמרתי לו: "תקשיב, אם הוא אמר אז צריך...".

הוא עונה: "ניפגש ביום שלישי תראה ששלא יהיה ניתוח".

יום ג'. אנחנו מגיעים. ה"משגיח עם הקוקו" כבר שם. הרופא ניגש אליו ומסמן לו עם טוש קו ארוך-ארוך, מהציפורן עד לשורש כף היד. "אנחנו צריכים לפתוח הכול", אומר הרופא, "כדי לדעת איפה הקרע בגיד".

"ה'קוקו' אומר לו: "תקשיב, אדון רופא. אני לא אכניס אותך לעניין, אבל יש לי ידיעה שלא צריך ניתוח".

הרופא מסתכל עליו כמו... לא נעים לומר, כמו קוקו. "אולי תנסה לדחוף את האצבע למקום?", מציע האיש.

ומול העיניים שלנו, הרופא תופס את האגודל שלו, עושה שני קנאקים והופ... האצבע בפנים! האצבע עובדת. הוא אמר לרופא: "תודה רבה, אדוני", ואז פנה אליו: "אמרתי לכם שלא יהיה ניתוח?".

"תקשיב", אמרתי לו, "כעת ראית מול עיניך משהו נדיר. אצבע אלוקים. תשנה כיוון בחייך הפרטיים".

הוא מהנהן: "אתה יודע מה, לא חשבתי על זה".

"קח את הטלפון שלי, ניפגש עוד כמה ימים", אני מציע. יצרנו קשר, ותסמכו על אלוקים - במקום הקוקו שלו, מתנוססת שם כיפה מפוארת. (חיים ולדר)

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

השפעת המחנך

ההשפעה של המחנך אינה יכולה להיות בצורה ישנה. שהמחנך ייתן פקודה והחניך מיד יעשה מה שאומר, ואפילו אם התלמיד ישמע בקול המחנך ויעשה את דברו, הרי זה רק בגלל שהוא מפחד מהמחנך, או שרוצה למצוא חן בעיניו. אבל זה לא מוטבע אצל החניך, ומבחן התוצאה יהיה מתי שהחניך לא יהיה ליד המחנך, שאז החניך לא מרגיש שום מחויבות ויעשה מה שהוא רוצה. אבל כאשר המחנך מתקשר בנפשו אל נפש תלמידו, והחניך בוודאי מרגיש זאת, דברי המחנך משפיע רבות בלב תלמידו והחניך שמקבל מוטבעות בדמו, וגם שהוא לא נמצא ליד המחנך מתנהג הוא כיאות.

החינוך צריך להיות ככזה מצב, גם שיהיה 'לכו בנים', שהתלמידים כבר לא נמצאים ליד רבותיהם, וכבר עוזבים את הישיבה, ילכו בדרכים הטובות שקבלו מרבותיהם לאורך שנים, וזה המבחן האמתי האם החינוך שקבלו היה חינוך אמיתי ולא מהשפה ולחוץ.

לכבוד מהחמורים!

"ולאביו שלח פזאת עשרה חמרים"

שואל המהר"ל על הפסוק: למה פזאת עשרה חמרים? משיב המהר"ל (גור אריה):

ולאביו שלח פזאת עשרה חמרים. אמר יוסף ליעקב, אבא, אתה רואה את החמורים האלה? אתה רואה שהם נושאים מכל טוב מצרים? אף חמור, לא יודע מה יש לו על הגב...

אומרים לחמור "לך", הוא מתחיל ללכת... אין לו שום שליטה, על מה שיש לו על הגב.

אומר המהר"ל - מבקש יוסף מאביו: "אבא, כמו שחמור לא יודע מה יש לו על הגב, ככה השבטים, לא ידעו מה הם עושים".

"הם היו מחוסרי שליטה במעשים שלהם. אל תתבע מהם שום דבר! כמו חמור, שעושה פעולה של הליכה, מבלי לדעת מה הוא מבצע.

(ולאביו שלח פזאת) - תלמד מהחמורים שאין להם שליטה, למה שהם סוחבים על עצמם!

(מתוך שיחה של הרב ברוך רוזנבלום)

שיעור התורה הגדול בתבל

<p>כל הישועות והברכות</p> <p>לפנאם וישרה יעקובי היין שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירון נחת מכל יוצאי חלציהם ברכה הצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לעיני דוד בן יהודה ז"ל</p>	<p>פרכה והצנחה</p> <p>לחומר וליני אהבה: שיבוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות לזוע עוד השנה ויתברכו בכל הברכות הכתובות בתורה באושר ופרנסה טובה נחת ושלווה</p>	<p>פרכה והצנחה</p> <p>שמואל יעופרה כהן על הסיוע לזיכוי הרבים. שיתברכו בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות טובות וברכה והצלחה בלימודים לבת ליהו</p>	<p>פרכה ואיחולת</p> <p>הומר וישרה רבקה גרייבר לחולדת הבן ניין יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לפנחס ושרה יעקובי ליצחק ודליה גרייבר</p>	<p>ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלויין בכל מומאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרחי"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"</p>
--	--	--	---	---

<p>כל הישועות והברכות</p> <p>אסתר ורבי'ן המדני היין שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירון נחת מכל יוצאי חלציהם ברכה הצלחה לכל ילדיהם ורפואה שלימה לחודיה-חיה בת אסתר</p>	<p>פרכה והצנחה</p> <p>אלי ועליה מוסאי שיבוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומלס מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לילדיהם</p>	<p>פרכה ואיחולת</p> <p>אהרון-חיים וזהבה שושן בהגיע אבי-י מאיר למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה יצליח בכל דרכיו ולמודיו, ותרון נחת ושלווה. וברכה והצלחה לחיים ושושנה כהן ולעופר וירדנה שושן</p>	<p>פרכה והצנחה</p> <p>לבהיה בת חוה על הסיוע לזיכוי הרבים. שתתברך בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות שתרווה נחת מכל יוצאי חלציהם</p>	<p>פרכה ונחמה</p> <p>נפתח מחזור שני של שיעור בספר המרתק "איברות חיים" מפי הרב זיב סג"ל שליט"א שמתקיים בימי שני בשעה 20:00 במקלט של "ברסלב" רח' בוכריס. נא ליצור קשר עם הרב איתן צצנעו 052-6498161</p>
---	--	---	--	--

<p>לעיני הצנועה והענו מרכזי לארי בן שלמה ושרה שיחיו י"ד טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>לעיני הצנועה והענו שלמה כהן-זהה בן זליכה ז"ל חשבת יא טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>לעיני הצדיק והענו דוד יעקובי בן יהודה וציפורה ז"ל יום משיש 15:15 בבית העלמין מנחה וערבית בעזרת הסופר</p>	<p>לעיני הצנועה והענו ליזה עובדיה בת סעדודה ז"ל י"ז טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>פרכה והצנחה</p> <p>לבהיה-בת חן בת סילביה ישמואל בן זהבה יזכו לזרע-קודש בר-קיימא, אושר פרנסה טובה, רפואה לגוף ולנפש אושר ושלווה. יתגשמו משאלותיהם לטובה ולברכה</p>	<p>לעיני הצנועה והענו דינה כהן-זהה בת אליהו ז"ל יום שישי פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>
---	---	--	---	--	--

שבת שלום ומבדרך

<p>לעיני צנחה - נשמת :</p> <p>רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל (הרצל) אברהם בן פרחא ז"ל ציפורה חברוני בת מרים ז"ל ביצה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברכ בת זרי ז"ל ניצה גואטה בת לדידה ז"ל שושנה רזי בת מארי מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל</p>	<p>לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר קאיוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל</p>	<p>רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :</p> <p>אברהם-יגל בן רעות היינו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל היינו יוסף אהרוני בן ביבי היינו ניסים דודי בן שרה היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת הדייה חיה בת אסתר מנב"ת</p>	<p>לעיני הצנועה והענו מרכזי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>	<p>לעיני הצנועה והענו מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>	<p>לעיני הצנועה והענו מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו</p>
---	--	--	--	--	--